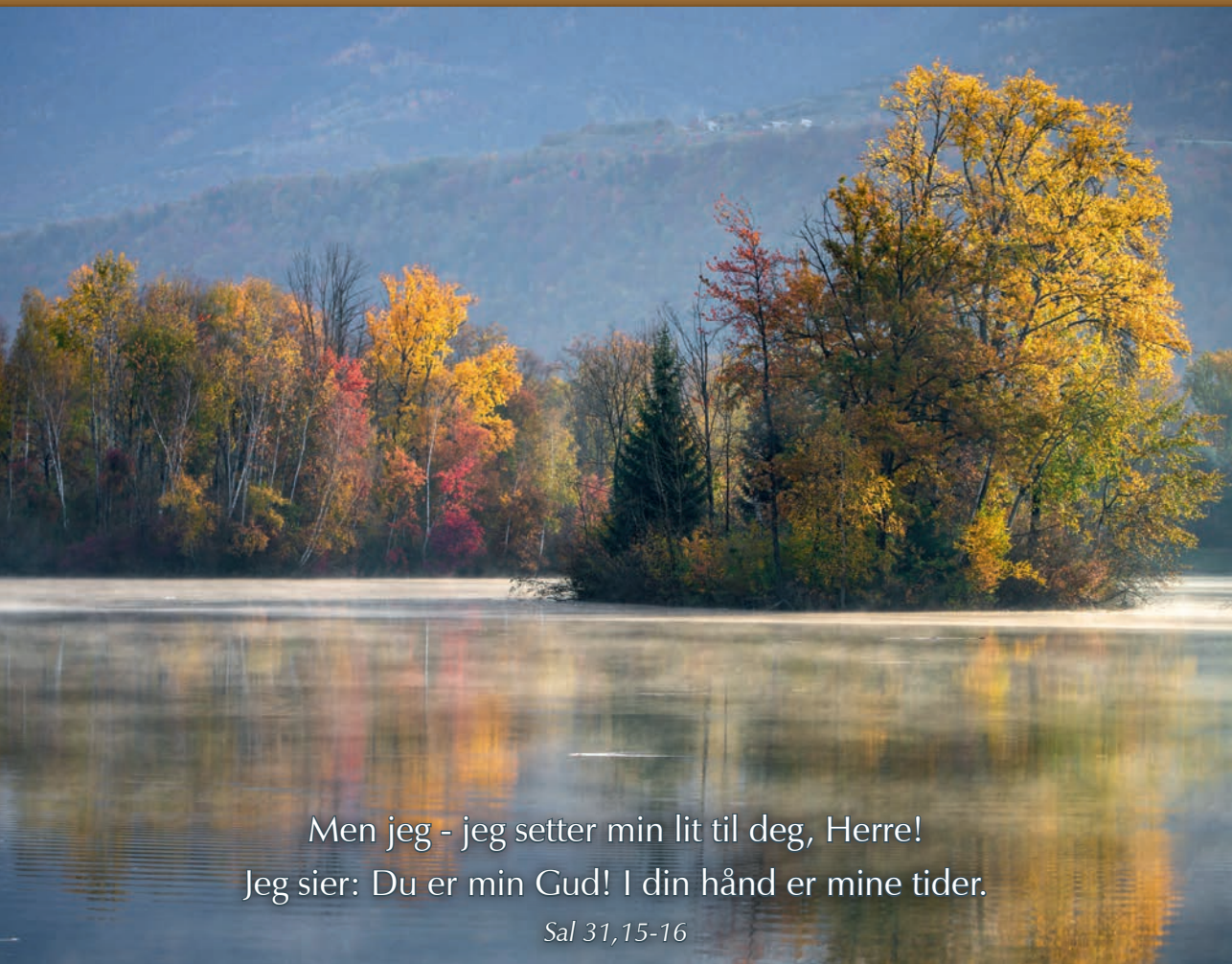

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

5/2021
30. årgang

Men jeg - jeg setter min lit til deg, Herre!
Jeg sier: Du er min Gud! I din hånd er mine tider.

Sal 31,15-16

I dette nummeret:

- Evig frelse eller evig fortapelse?
- Bibelens lære om helliggjørelse
- Guds tanker og veier

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Foto på forsiden:
Jplenio, Pixabay

Evig frelse eller evig fortapelse? <i>Leder. Av Olav Hermod Kydland</i>	4
Ikke gjøre, men høre! <i>Andakt. Av Ove Eikje</i>	6
Det er liv i å se på det Golgata kors <i>Sang. Av Amelia Matilda Hull</i>	7
Er Jesus sannheten? <i>Trossannhet. Av Per Bergene Holm</i>	8
Livet i Gud <i>Troslivet. Av Nils Dybdal-Holthe</i>	9
Bibelens lære om helliggjørelse <i>Bibelforum. Av Eivind Gjerde</i>	11
Den første kjærlighet <i>Bokklipp. Av Carl Olof Rosenius</i>	14
Korsfestet med Jesus – til seier <i>Bokklipp. Av Øivind Andersen</i>	15
Troen er ikke hobby, men .... <i>Fra troens slagmark. Av Kjell Skartveit</i>	17
Litt mer om teologisk evolusjon (TE) <i>Aktuelt tema. Av Axel Sakse</i>	18
Guds tanker og veier <i>Gus ord og løfter. Av Lars Fossdal</i>	21
Snart kommer Jesus igjen <i>Bokklipp. Av Hans Erik Nissen</i>	25
En Herrens stridsmann – og Åndens kraft <i>Portrett. Av Finn-Widar Knutzen</i>	26
Tilfluktsbyen <i>Bladklipp. Av Ruben Skov Jensen</i>	27
Herrens nedrevne alter <i>Bokklipp. Av Lars Eritsland</i>	29
Jesus er herskernes hersker og kongenes konge <i>Bokklipp. Av Hans Erik Nissen</i>	29

Når jeg herfra skal vike, da vik du ei fra meg,
og når jeg ned skal stige i graven, vis meg deg!
Når da mitt eget hjerte er klemt i siste nød,
forkort min angst og smerte,
du som for meg er død

(Nr. 672 vers 5 i Sangboken)

Evig frelse eller evig fortapelse?

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Bibelens lære om den evige fortapelse fornektet av stadig flere. Både blant prester og lekfolk hevder mange at alle blir frelst til slutt og holder dermed fast på den såkalte apokatastasis teorien. Noen går også inn for annihilasjonsteorien som hevder at de som forherder seg mot evangeliet, vil til slutt bli tilintetgjort. Ingen av disse to teoriene har noe støtte i Bibelen og må følgelig avvises.

Den kjente engelske forfatter C. S. Lewis har uttalt at han avskydde læren om den evige fortapelse, men det sto ikke i hans makt å få den fjernet fra kristendommen hvor ønskelig det enn kunne synes. For den er nemlig begrunnet i Bibelen og særlig i Jesu ord.

Ingen taler mer og alvorlig om den evige fortapelse enn Jesus. Han talte om evig straff og pine (Matt 25,46; Luk 13,23-28), ødelegging av sjel og legeme i helvete (Matt 10,28), om de fem kloke og fem dårlige jomfruer (Matt 25,1-13) og om den rike mannen og Lasarus (Luk 16,19-31).

Også Dnks bekjennesskrifter taler om livets to utganger. I Den athanasianske trosbekjennelse sies det at Kristus skal komme igjen for å dømme levende og døde: ”Og når han kommer, må alle mennesker stå opp igjen med sine legemer og gjøre regnskap for sine gjerninger. Og de som har gjort godt, skal gå inn til det evige liv, men de som har gjort ondt, til evig ild.”

I Confessio Augustana artikkel 17, om Kristi gjenkomst til dom, sies det: ”De fromme skal han gi evig liv og evige gleder, men de ugudelige mennesker og djevlene skal han fordømme til å pines uten ende.”

Undertegnede har tidligere skrevet om Bibelens lære om de to utganger i Bibelsk Tro nr. 5/2001, derfor vil jeg denne gang ta utgangspunkt i en bok ”Evig liv - evig død” og sitere noe fra den. Den er skrevet av

tidligere lærere ved MF som bekjente seg til Skriftens - og bekjennelsens lære om de to utganger av livet. Boka kom ut i 1953 etter den såkalte ”Helvetesdebatten”.

Professor John Nome har redigert boka med undertittel: ”Bidrag til debatten om frelse og fortapelse.”

I artikkelen ”Om åndssituasjonen og forkynnelsen” stiller Nome spørsmålet om nåtidsmennesket reagerer på den kristne forkynnelsen om evig liv og frelse fra dom og død i protest eller tilslutning. Videre skriver han:

”Men konflikten mellom de moderne anskuelser og det kristne syn blir derimot levende når dette siste fremtrer i forkynnelsen i tilspisset form – med direkte poengtering av det sentrale religiøse sikte: frelse – og/eller dens motsetning: fortapelse. Herved markeres også motsetningen til et allmenreligiøst og humanistisk syn: det er ikke lenger noen glidende overganger fra en human-religiøs til en kristen oppfatning, men hver for seg representerer en markant helhetsanskuelse med sitt særpreg: den første med sin forankring i den allmenreligiøse og ofte idealistiske, jeg-betonte innstilling, den annen med sin henvisning til og feste i bibelordet og det bibelske vitnesbyrd som uttrykk for den kristne åpenbaring, og hermed som basis for troens liv.

Når frelses-synspunktet fremtrer i klar eller tilspisset form i forkynnelsen (eller i teologien), aktiveres således motsetningsforholdet: fra å være en latent spenning blir det en åpenbar konflikt mellom de forskjelligartede tros-anskuelser.”

Professor Olaf Moes tema er: ”Evig liv og evig død” - ”Bibelens vitnesbyrd”. Han skriver blant annet:

”Det nye testamente kjenner til sist ikke mer enn to muligheter: frelse eller fortapelse,

evig liv eller evig død, og det evangelium Jesus forkynnte og som han utsendte sine vitner til å forkynne, er det da også bare tale om to veier, veien til livet og veien til fortapelsen. (Matt 7,13 f.) På forskjellige steder i Det nye testamente forutsettes det dog at der finnes grader både i salighet og usalighet. Med hensyn til det første viser vi til steder som Matt 5,19 og 1 Kor 3,14, når det gjelder det siste er ord av Jesus som Matt 11,21–24 og Luk 12,47 f. særlig belysende. Jo klarere et menneske har fått sannheten åpenbart, dess større et dets ansvar og dets verre straff skal det i tilfelle få. Men denne gradering av lønn og straff betyr åpenbart ikke at det gis noe midt imellom evig liv og fortapelse. Det fremgår bare ikke av Det nye testamente hva forminskelsen av straffen nærmere består i.”

I sin artikkel: ”Hva er fortapelsen i Det nye testamente?” skriver dosent, senere professor Sverre Aalen: ”Etter nytestamentlig tanke er det Gud som kaster i helvete. Jesus sier: *”Frykt for ham som har makt både til å slå i hjel og til deretter å kaste i helvete!”* Luk 12,5. Når Bibelen stiller menneskene overfor læren om helvete, stiller den dem altså overfor Gud. Når vi taler om helvete, taler vi ikke om djevelen, men om Gud, Guds vrede og dom. Det er overhodet ikke djevelen som er virkelig farlig for mennesket, men Gud. Gud har i sin hånd menneskets skjebne; for ham stammer dets liv og lykke og frelse; han er det også som kan bli det til evig ulykke.

Forkynnelsen har ikke alltid gjort klart dette teosentriske syn på helvete, har ikke tydelig nok satt helvete i forhold til Gud. Helvete er ikke et sted, som noen mennesker er så uheldige å falle ned i hvis de ikke passer seg. Ingen kommer til helvete uten først å ha stått for Guds åsyn og der ha mottatt sin dom.”

Videre sier Sverre Aalen: ”Det lar seg ikke gjøre å fjerne tanken om Guds hellighet og straffende vrede over synden fra det bibelske gudsbillede uten å gjøre hele kristendommen til noe annet enn det den var og i dag ennå er.

Det skal ikke meget historisk innsikt til å se at det ville være ensbetydende med å oppløse kristendommen.

Det som trenges i vår situasjon, er ikke at gudstankens strenghet avsvettes, men heller at den betones.”

Professor Andreas Seierstad skriver om ”Eit ålmenn-kyrkjeleg lærepunkt” hvor han tar for seg de forskjellige kirkesamfunns syn på læren om evig liv og om evig straff og konkludere på denne måten: ”Læra om evig liv og om evig straff som ei Guds ordning er eit ålmenn-kyrkjeleg lærestykke. Den kristne kyrkja kjenner seg overtydd om at under dette perspektiv er mennesket etter syndefallet dømt til å leva og døy.

For menneskesjela er det noko uuthaldande ved dette anten – eller, midt i dette uthaldande finst det berre ei løysing: Kristus. Gud er heilag kjærleik.”

Dosent, senere professor, Leiv Aalens bidrog med artikkelen: ”Frelse eller fortapelse” med undertittel: ”Til dogmet om den evige dom”:

”I det hele tatt gjelder her som ellers i troens usynlige verden at det ikke er rådelig å tenke ut over eller på tvers av Guds ord i Bibelen, hvor fristende det enn kan være. Vår menneskelige fornuft vil stadig gjøre innvendinger mot de evige konsekvenser av evangeliet, enda flere enn de som her er antydnet, men det fører bare til villfarende spekulasjoner. Det eneste sakkyndige i spørsmålet om Guds kjærlighet og rettferdighet er vår Herre Jesus Kristus, og her gjelder at hans sterke ord om fortapelsen ikke er ment som trusler, men derimot som advarsler som vil minne oss om hva det her til sist dreier seg om: evig liv eller evig død.”

Det er trostyrkende å lese hvor klart og overbevisende lærere på MF i 1953 forsvarte Bibelens og bekjennelsens alvorlige og sannferdige ord om livets to utganger. Derfor er det desto mer beklagelig og bedrøvelig å lese hva noen i dag skriver om dette tema. Det hevdes at tanken om en straff hvor mennesker pines i et mørke borte fra Gud, er en ukristelig

tanke som er uforenlig med den kristne troen på Gud som kjærlighet.

Vi må fastslå at Guds hellighet og syndens alvor får ikke plass i denne teologien.

Å forkaste Guds hellige ord om fortapelsen er et tegn på en oppløsning av sann evangelisk-luthersk kristendomsforståelse. Guds

hellighet forkastes, og Jesu Kristi utsagn om fortapelsen bortforklares og avvises. Med andre ord: Bibelens treenige Gud forkastes og erstattes av en humanistisk gud som tåler synd og misgjerninger, men som ikke kan frelse fortapte syndere. □

Ikke gjøre – men høre

AV OVE EIKJE

Det ligger dypt i oss mennesker at vi må gjøre en innsats for å få noe tilbake. Hvis vi får en gave av noen, tenker vi straks på hvordan vi kan gi noe til gjengjeld så snart som mulig. Ett av de gamle slagordene for arbeiderbevegelsen var nettopp følgende: "Gjør din plikt, krev din rett".

Denne tankegangen har lett for å følge oss også når det gjelder vårt forhold til Gud. Det ligger i vår natur å tro at hvis vi gjør så godt vi kan, vil Gud ordne resten. Men dette er en farlig tankegang. Hvis vi lever etter dette livsmottoet ender vi i fortapelsen!

Bibelen sier nemlig klart og tydelig: *"For den som holder hele loven, men snubler i ett bud, han er blitt skyldig i dem alle."* (Jak 2,10) Om hele livet vårt var feilfritt – men vi hadde bare en syndig tanke - er det nok til at vi ikke blir frelst. Gud krever nemlig at vi skal være fullkomne på alle punkt hvis vi har tenkt å komme til himmelen gjennom det vi gjør. Dette betyr at himmelporten er stengt for alle mennesker som tror at de skal komme inn dit på grunn av egne prestasjoner.

Hvordan er det da mulig å bli frelst? Det er å høre et budskap om noe som Jesus allerede har gjort for å berge oss hjem til himmelen. Vi leser i Rom 8,3 følgende: *"For det som var umulig for loven, fordi den var makteløs på grunn av kjødet, det gjorde Gud, da han sendte sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse..."*

Her er løsningen for alle mennesker: Det

som vi ikke makter fordi vi ikke kan være syndfrie, det oppfylte Jesus på alle punkter i stedet for oss! Han gjorde aldri ei synd i tanker, ord og gjerninger – slik som vi gjør. Han var fullkommen. Så tok han på seg alle mine synder – og så får jeg i stedet ta imot hans feilfrie liv – som vil bestå i dommen på den siste dag. Derfor kan vi lese de mektige ord i Jes 53,5: *"Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom."*

En lærer på søndagsskolen spurte barna hvordan Jesus kan komme inn i vårt hjerte. "Han kryper inn gjennom ørene", var det en liten pjokk som svarte. Og han traff spikeren på hodet. Vi skal nemlig få høre evangeliet om det som Jesus allerede har gjort for oss, og så avslører Den Hellige Ånd at dette er vår eneste redning. *"Hør! Så skal deres sjel leve"*, står det i Jes 55,3.

Derfor skal vi ikke gjøre noe for å bli frelst, for Jesus har allerede gjort alt det som skulle til – og Gud er fornøyd med hans fullkomne verk. I stedet skal vi få høre om alt det Jesus har gjort for å frelse oss – og takke han for at det er nok for oss! □

”Det er liv i å se på det Golgata kors”

*Det er liv i å se på det Golgata kors,
ja, just nu er det liv og for deg.
Å synder, så kom da til ham og bli frelst,
se på ham som tok straffen på seg!*

*Kor: Se, se, se og lev! Det er liv i å se på det Golgata kors,
ja, just nu er det liv og for deg.*

*Hvorfor henger han der på forbannelsens tre?
Jo, fordi mine synder er der.
Hvorfor roper han så, av sin Fader forlatt?
Kun for deg, for din sjel det jo er.*

*Det er ikke din bønn, det er ikke din gråt,
det er blodet som frelser deg nu.
For all verden det rant, og det taler for deg:
det er fred mellom deg og din Gud.*

*Å, så tvil ikke på at velkommen du er,
siden ”fullbrakt” fra Golgata lød!
Da står intet tilbake å gjøre for deg,
alt er fullført ved Frelserens død.*

*Å, så kom da og se på det Golgata kors,
lov og pris Guds velsignede Lam!
Når han selv er ditt liv, da du aldri skal dø,
men i evighet leve ved ham!*

(Amelia Matilda Hull. Marius Giverholt. Trygve Bjerkrheim)

Er Jesus Sannheten?

AV PER BERGENE HOLM

Jesus knytter troen på seg til troen på Det gamle testaments skrifter: *"For hvis dere trodde Moses, så hadde dere trodd meg. For det er meg han har skrevet om. Men hvis dere ikke tror hans skrifter, hvordan kan dere da tro mine ord?"* (Joh 5,46f). Jesus viser til Det gamle testaments ord og sier at Skriften ikke kan gjøres ugyldig (Joh 10,35). Han leser helt åpenbart Det gamle testaments skrifter som sann historisk beretning, både med hensyn til skapelse og vannflom: *"Han svarte og sa: Har dere ikke lest at han som skapte dem, fra begynnelsen skapte dem til mann og kvinne"* (Matt 19,4). *"For likesom de i dagene før vannflommen åt og drakk, tok til ekte og ga til ekte, helt til den dagen da Noah gikk inn i arken, og de visste ikke av det før vannflommen kom og tok dem alle, slik skal det også være når Menneskesønnen kommer"* (Matt 24,38f). På samme måte er det med Jesu apostler: *"Men når de påstår dette, overser de med vilje at det fra eldgammel tid var himler og en jord som ble til ved Guds ord, ut av vann og gjennom vann. Ved dette gikk den daværende verden under, da den ble oversvømmet av vann"* (2 Pet 3,5f). *"Derfor, likesom synden kom inn i verden ved ett menneske, og døden på grunn av synden, og*

døden slik trengte gjennom til alle mennesker, fordi de syndet alle" (Rom 5,12).

Den historisk-kritiske teologi vet imidlertid bedre enn Jesus og hans apostler. Den anser både Jesus og apostlene som barn av sin tid, og at de bare viderefremidler den tro på Det gamle testamente som rådde i deres samtid. Vår tids virkelighetsoppfatning, med læren om evolusjon og utvikling på alle områder, tilsier at den erkjennelse Jesus og apostlene hadde ikke kan måle seg med vår tids overlegne innsikt. Samtidig vil disse teologer og dem som følger dem i deres vitenskapelige og teologiske grunnholdning "tro på Jesus". Og i forskjellig grad holder de fast på enkelte bibelske sannheter, som jomfrufødsel og Jesu oppstandelse og så videre.

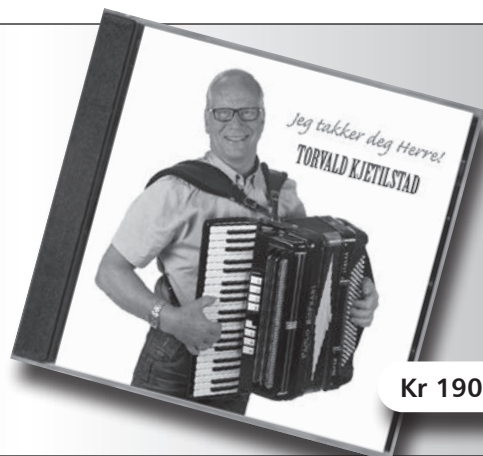
Er det mulig å tro på Jesus uten å tro på hans ord, uten fullt ut å ta på alvor hans utsagn og hans apostlers utsagn? Vi må gi akt på hvordan Jesus gjør troen på Skriftens ord og troen på seg selv til ett. Jesus gjør krav på å tale med guddommelig autoritet, det ord som ingen kan avvise uten å gå evig fortapt: *"Den som forkaster meg og ikke tar imot mine ord, han har den som dømmer ham: Det ordet jeg har talt, det skal dømme ham på den siste dag"*

CD

"Jeg takker deg, Herre!"
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 190,-

(Joh 12,48). "Den som er av Gud, hører Guds ord. Dere hører ikke, fordi dere ikke er av Gud" (Joh 8,47).

Det er i realiteten bare to mulige posisjoner: Enten taler Jesus Sannheten i alt han uttaler seg om, og hvis jeg tror ham er jeg bundet til hans ord i ett og alt. Eller så er Jesus verdens største sjarlatan og bedrager, en som med urette gjør seg selv og sine ord til det som alt står og faller med. Den mellomposisjon som mange synes å følge er imidlertid at de ikke kan tro alt Jesus og hans

apostler har sagt. De gjør et utvalg av Jesu og apostlenes ord som de kan holde fast på, og så vil de ut fra dette holde Jesus for å være Sannheten og Guds Sønn. Men Jesus må altså først finne seg i å bøye seg for deres vurdering og kvalitetssikring. Da er det ateistiske standpunkt mer ærlig, hvor man avviser både Jesus og Skriften som helhet. En mellomposisjon som verken tar Jesus ord eller Skriften på alvor, men likevel sier seg å være tro mot Jesus og Skrift, er uredelig. □

Livet i Gud

AV NILS DYBDAL-HOLTHE

"Livet dykkar er løynt med Kristus i Gud," skriv apostelen til nokre kristne. Me har eit liv i Gud. Det er skjult med Kristus. Dette livet ser ikkje folket, og heller ikkje me sjølve. Det er ein løyndom i Guds rike her på jord.

Her tenkjer me på det indre liv og samfunn med Gud vår Far og Jesus Guds Son. Me har eit samfunn med Gud i vår tanke og indre hjarteliv. Her talar me ikkje om det andre ser, men om det skjulte liv i Gud. Det har kvar kristen, meir eller mindre. Lat oss stansa for noko av det som skjer i lønnekammeret og i stille stunder – "der eg og Jesus åleine er".

1. Trua på Gud og Frelsaren

Vårt liv i Gud tek til med trua og der vert me verande heile livet som kristne. Og tru er her det motsette av gjerningar og det me sjølv kan få til.

Bestill Bibelsk Tro for 2022
og få nr 5 og 6 for 2021.

Trua er å gripa Jesus, ta imot han og stola på at han vil føra oss fram til målet i himmelen. Trua blir då å leggja alt i Guds hand, "overgi oss" til Gud. Det tyder ikkje at me har gjort noko sjølv. Å ta imot og å gripa Jesus tyder eigentleg å kapitulera, gi opp alt og berre rekna med Jesus i alt. Rom. 3,28. Det var ved dette verset at Luther la til ordet "åleine" i si omsetjing. Og det står ennå i Luther-biblar i Tyskland.

Slik blir det heile livet. Livet i Gud er eit liv med Jesus. Der får me leva til vår siste dag på jord.

2. Alt er av nåde

Nåde er at alt i Guds rike er gratis og ufortent. Me kom inn i Guds rike utan at me hadde fortent det. Ingen ting av det me gjorde eller var kunne skaffa oss billett til himmelriket. Alt var og er gratis. Og me får leva heile livet på nåde frå Gud. "Nåde er Guds uforskyldte godhet mot syndere, hans frie tilbud om syndenes forlatelse til enhver som i tro vil motta tilbudet," som biskop Karl Marthinussen skriv. Ein annan peikar på at ordet nåde ikkje står i evangelia utan nokre få stader. Men hovudsaka er der. "Det vesentlege i Jesu forkynnelse er nettopp

at Gud i nåde trer i samfunn med syndere” (E. Thostrup Pedersen). Og det samfunnet (gudslivet) får me altså ved trua, punkt 1. Ef 2,8. Då er livet med og i Gud eit nådeliv.

3. Guds Kjærleik

Bak alt dette ligg Guds kjærleik. Det tyder at Gud elsker dei han skapte. Og denne kjærleik er uavhengig av korleis me lever og oppfører oss. Og det er ikkje berre dei som lever livet med Gud, han elsker. Heidningar og store syndarar er med i hans kjærleiksprogram. Det er stort. Då er me alle med der. Til og med Hitler. Den vesle bibel seier nettopp at Gud elska verda (Joh. 3, 16). Guds kjærleik kjenner ingen grenser her på jord. For Gud er kjærleik. 1 Joh. 4,8 og 16.

Den store grunn til at me er frelste, er nett Guds kjærleik. Og den er også nåde frå Gud mot oss. For me elska ikkje Gud. Det var han som tok initiativet. Joh 15,16. Og det kan me takka han for! Men me måtte seia ja,når kallet kom.

4. Golgata

Grunnvollen for frelsa vår er Golgata kross når me talar om det som hende på jorda. Jesus vart hengd på ein kross som ein forbrytar mellom forbrytarar. Og alle menneske er forbrytarar i høve til Guds vilje. Det vart synleg på krossen der han var mellom forbrytarar. Det var sagt i profetien, Jes 53,12: han vart rekna mellom brotsmenn.

Og her ved krossen er det me finn åndeleg fred og liv i Gud. Jes 53,5. Difor vert livet i Gud eit liv ved Jesu kross. Første gong var det slik. Og den frelsande tru lever av og ved det som hende på Golgata. Syna vart sona og gjelda betalt. Og det treng ein kristen høyra heile livet. I syndefall og anfekting er det krossen me treng. I tillegg får me næring der og nytt frimod gong etter gong. Lever du der, har du eit godt liv med og i Gud.

5. Om å sjå folket

Livet i Gud handlar om å sjå folket på ein ny og annan måte enn før. Jesus drog ikring og møtte folk. Han tala til dei og lækte sjuke. Matt 9, 35. Då står det: ”Då han såg folket, tykte han inderleg

synd i dei,” v. 36. Han hadde omsut for dei og ville dei vel. For dei var herja og forkomme. Og utan hyrde.

Dette er også litt av livet vårt ”i Gud”. Me møter folk - unge og gamle. Kva tenkjer me om dei? Kva føler me, og kva gjer me? Jesus visste at hans tid var avgrensa her på jord. Difor trong han medhjelparar, arbeidarar i sitt rike. Vårt liv i Gud får litt av det same. Han ber dei ikkje om å gå nett då. Han seier dei må be. Nokre vers etter ser me at dei som skulle be om arbeidarar, vart sjølve sende ut (kap. 10,5). Så blir det altså slik: Dei som ser folket si åndelege naud, tek til å be for dei. Det er litt av livet i Gud. Men rett etter kallar Jesus dei til seg og sender nett dei ut i tenesta. Livet i Gud blir etter kvart eit liv i teneste.

6. Barnekår

Livet i Gud er eit liv i Guds familie. Kvar einaste truande er eit ”barn av Gud, den evige Fader”. Son eller dotter, me eig arverett og har ein god far me kan seia alt til. Og treng me litt hjelp til småting eller store saker – Far er der for oss. Me treng ikkje vera redd å seia det til han. Han er jo vår Far. Det er eit liv i glede og sorg og takkesong. Og nokre gonger tårer – for andre og oss sjølve. Då er far som ei mor, ein open famn og ei mjuk hand som tek seg av oss. – For: alt er ikkje berre glede og medgang i livet. Som barn gjorde me feil og svikta og var ulydige. Slik er me som Guds barn også. Me er ikkje perfekte. Med tårer måtte me be om tilgjeving. Med audmjuke ord måtte me be: Kan eg få byrja på nytt? ”Er det ennå rom for meg?” Og den nye reine gleda kom då svaret var Ja - i Guds ord. Det er også livet i Gud.

7. Himmelen

Her er me på reis gjennom heile livet. Men me har ein heim – der oppe i det høge. Når me kjem dit, skal me leva livet i Gud hundre prosent. Aldri ei tåre eller eit vonbrot. Jo, kanskje ei gledeståre – tenk eg kom fram! Eg nådde målet. Reisa er slutt. I himmelen skal eg få vera i alle æver. For der høyror eg til. Då er det takkesongen som gjeld. ”Takk Fader at du var så god mot Adams falne ætt. Du frelste oss ...” □

Bibelens lære om helligjørelse

AV EIVIND GJERDE

Det hersker mye uklarhet mellom kristne hva den kristne helligjørelsen er for noe og hva den går ut på. Denne artikkelen vil prøve å hjelpe kristne til klarhet.

Det første vi vil understreke er at helligjørelsen er Guds verk ved Den Hellige Ånd i en kristen etter at han har kommet til troen på Jesus Kristus. Gud bruker nådemidlene Guds Ord, dåpen og nattverden for å helliggjøre en kristen, og helligjørelsen er Guds verk alene i den kristne. Det sier dette mektige ordet i 1 Kor 1 krystallklart: *"For det er hans verk at dere i Kristus Jesus, han som for oss er blitt visdom fra Gud, rettferdighet og helligjørelse og forløsning."* (v.30-31)

Helligjørelsen må aldri sees på som løsevet fra samfunnet med Jesus Kristus. Det bare når en kristen lever med sin Frelser at han blir helliggjort.

Det er den hellige som blir helliggjort. Et ufrelst menneske kan aldri bli helliggjort. Et menneske må først bli en kristen ved troen på Jesus Kristus. Deretter starter det hellige livet.

Å bli helliggjort er når Jesus Kristus får stadig mer makt over en kristen, og den kristne blir mer lik sin Frelser og Herre. Den helliggjorte blir stadig sterkere bundet fast til Jesus Kristus, synden blir mer og mer avskyelig og den kristne kjemper mot sine mange synder. Kampen mot synden hos den som lever i sann helligjørelse, vil særlig gå på det indre plan i hjerte- og tankeliv. I kraft av Jesus blod vil den kristne som lever i helligjørelse, seire over syndige tanker, ord og fristelser.

Blodet og Åndens renselse

En kristen er 100% rensed fra all synd i Jesu Kristis dyrebare blod. En kristen er rettferdiggjort 100% av troen alene på Kristus Jesus alene. I Jesu Kristi blod står en kristen ren, syndfri og hellig fremfor Gud. Alt dette er

av nåde for Jesu skyld. Hans rene liv er en kristens rene liv. Den synd som en gang lå på en kristen, ble flyttet fra den kristne og over på ham. Han tok straffen for alle våre synder. Dette kaller vi for blodets renselse! Og blodets renselse er fullkommen. Absolutt alle synder er rensed bort. Åndens renselse derimot er annerledes. Åndens renselse er når Den Hellige Ånd driver en kristen til å kjempe mot synder i tanker, ord og gjerninger. Den Hellige Ånd viser en kristen hva som er synd og ber ham om å kjempe og vinne over disse syndene ved hjelp av Jesu blod. Denne prosessen med å kjempe mot synder og legge dem av seg, kaller vi for Åndens renselse. Åndens renselse og helligjørelsen er det samme. Denne prosessen tar ikke slutt før den kristne dør og flytter inn i himmelen. Åndens renselse vil aldri bli fullkommen slik som blodets renselse er fullkommen. Den kristne har den falne naturen i seg, og den er ond og opprørsk mot Gud. Denne naturen må en kristen slite med helt til sin dødsdag.

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnteori erobret Norge"

Av Kjell Skartveit

Kr 350 + frakt

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s 31).

De to naturene

En kristen kjenner på to krefter som kjemper i hans indre hjerteliv. Det gode og det onde kjemper mot hverandre. Dette er den kristne sin nye natur som kjemper mot den gamle og falne naturen. Den nye naturen i en kristen består i at den treenige Gud bor i den kristne sitt hjerte: *"Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i dere."* 1 Kor 3,16 Videre står det: *"... at Kristus må bo ved troen i deres hjerte ..."* Ef 3,17a

Hvem av disse vil seire? Den nye naturen som er av Gud, er den overlegent sterkeste. Den vil seire om den kristne passer på at fylle sitt hjerte med Guds Ord og evangeliet, bruke tid i det kristne fellesskapet og sette av tid til å be til Gud. Kort sagt: Ta godt vare på samfunnet med Jesus Kristus. Samtidig må den kristne legge vekk syndige aktiviteter og holde seg unna det som drar vekk i fra Jesus Kristus. Den naturen vil seire som den kristne gir mest mat, det vil si tid og oppmerksomhet.

Dette ser vi tydelig når vi leser det viktigste kapitlet i Bibelen om helliggjørelse som er Rom 6. Det er blitt kalt for det tause kapitlet i Det Nye Testamentet siden det brukt så lite mellom kristne. Men i det finnes nøkkelen til å seire over synd og bli helliggjort. Alle kristne burde studere dette kapitlet med den aller største interesse. Det begynner slik:

"Hva skal vi da si? Skal vi forbli i synden for at nåden kan bli dess større? Langt derifra! Vi som er døde fra synden, hvordan skulle vi ennå leve i den?" Rom 6,1-2

En kristen er kjøpt fri fra synden ved Jesu Kristi blod, og i Guds øyne er alle syndene slettet ut. Jesus Kristus døde for våre synder. Han døde vår død og tok vår straff på seg. Jesus Kristus ble begravet etter sin død. Og en kristen ble også begravet med ham. Vår synd er død og begravet. Men Jesus Kristus stod opp fra de døde og lever i all evighet. På samme måte skal en kristen få leve et nytt liv i samfunnet med den oppstandne.

En kristen skal derfor ikke bli i synden lengre. En kristen er ved Jesu død, dødt bort fra synden og skal ikke lenger leve i den. På denne herlige bakgrunnen skriver apostelen Paulus om det hellige livet til de kristne i Roma:

"For vi vet at etter at Kristus er reist opp fra de døde, dør han ikke mer. Døden har ikke lenger noen makt over ham. For sin død, den døde han en gang for synden, men sitt liv, det lever han for Gud. Slik skal også dere regne dere som døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus." Rom 6,9-11

En kristen skal ut fra dette avsnittet i Romerbrevet kapittel 6 få både regne seg som død for selve synden med alle de konkrete enkelt-syndene, og samtidig levende for Gud i Kristus Jesus.

Død for synden og levende for Gud i Kristus Jesus. Dette kaller vi for døds- og livssamfunnet med Jesus Kristus. Dette samfunnet er den store kraften og den store hemmeligheten i det å seire over synd og å leve i helliggjørelse!

En kristen skal ut fra dette bibelavsnittet få tenke slik om alle synder i tanker, ord og gjerninger som en kristen blir fristet til å gjøre: Den konkrete synd som jeg blir fristet til, kan jeg regne for død ved Jesu Kristi korsdød. Samtidig kan jeg få regne meg som levende, frelst og syndfri for Gud i Kristus Jesus. Ved å bruke dette bibelavsnittet, kan og vil en kristen, seire over alle syndige fristelser. Den kristne bruker universets sterkeste kraft mot synden, og det er evangeliet om Jesus Kristus. Ja, Jesus Kristus selv. Jeg holder ham opp fremfor fristelsene og han overvinner dem for meg. Jeg har ingen kraft i meg selv, men jeg har Han som har all makt i himmelen og på jorden, har all kraft til det!

Uten helliggjørelse skal ingen se Gud

En kristen blir kalt til å leve et hellig liv i samfunn med Jesus Kristus. Guds Ord mener alvor med sin tale om helliggjørelse. Uten et liv i helliggjørelse, vil den kristne ikke nå frem til

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

himmelens skjønne land: "Jag etter fred med alle, og etter helliggjørelse. For, uten helliggjørelse, skal ingen se Herren." Heb 12,14

Et slikt bibelord kan virke skremmende på en kristen, men da skal en kristen tenke at så lenge jeg lever i samfunnet med Jesus Kristus, blir jeg helliggjort. Det vil Den Hellige Ånd sørge for. Advarselen mot å legge helligjørelsen bort, er akkurat på sin plass. Vi mennesker og det gjelder også kristne, har en tydelig trang til å gå våre egne veier i forhold til Gud i alle mulige saker. Guds Ord passer på oss slik at vi ikke gjør det som vår syndige natur lokker oss til. Den vil alltid lure oss bort fra Guds Ord og inn på en vei som fører til synd, undergang og fortapelse. Slik også her.

Guds Ord har den fullkomment rette balanse i sin veiledning for den kristne. En kristen blir frelst av 100% nåde ved troen på Jesus Kristus, men troen er aldri alene. Den er alltid full av gode gjerninger og trang til et hellig liv.

En kristen blir ikke frelst og tilgitt all synd for at han skal legge seg i sofaen resten av livet og hvile seg. Nei, en kristen skal ikke tenke slik. En kristen skal derimot tenke helt annerledes slik som dette: Jesus Kristus har gjort alt for meg. Han har gitt sitt liv for meg og han elsker meg fortapte synder med en evig kjærlighet. Han vil jeg elske tilbake og ære med mitt liv. Det vil jeg gjøre på to måter. For det første vil jeg leve et liv til ære for ham og tjene ham med det jeg har. Det innebærer at jeg vil fortelle videre om Ham til andre mennesker. For det andre vil jeg kjempe mot de syndene jeg har, i kraft av samfunnet med Jesus Kristus.

Det er særlig mennesker som står oss nær i livet, som skal merke helligjørelsen hos en kristen. Det gjelder særlig ektefellen, barna og den som en kristen har med å gjøre til daglig: "For dette er Guds vilje, deres helliggjørelse: "Hold dere borte fra hor. Hver av dere må vite og vinne sin egen ektefelle i hellighet og ære, ikke i lidenskapelig begjær slik som hedningene, de som ikke kjenner Gud. Ingen må bedra eller utnytte sin bror i det han har med ham å gjøre. For Herren er hevner over alt slikt.

Dette har vi også før sagt dere og vitnet for dere. For Gud kalte oss ikke til urenheter, men til helliggjørelse. Derfor, den som forakter dette, han forakter ikke et menneske, men Gud, som gir sin Hellige Ånd i dere." 1 Tessalonikerbrev 4,3-8

En kristen blir kalt til samklang mellom liv og lære. Det er himmel-sang på jorden.

Åndens frukt eller lovgjeringer?

Den kristne som lever i samfunnet med Jesus Kristus og i sann helliggjørelse, vil bære frukt for Gud. Disse fruktene driver Den Hellige

Bok:

"Levende forkynnelse
eller tomme ord?"

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
e-post: olstokka@frisurf.no

Ånd frem i en kristens liv. Disse fruktene kan vi også kalle for gode gjerninger. Det er gjerninger som Gud har behag i og som han skal belønne på dommens dag. Disse gjerningene kaller Bibelen for Åndens frukt: *"Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, trofasthet, ydmykhet, avholdenhet. Mot slike er loven ikke."* Gal 5,22

I sin omsorg for de kristne i byen Kolossæ skriver apostelen Paulus til dem at han ber om at de alle må fylles med kunnskap om Guds vilje i all åndelig visdom og forstand "... så dere kan vandre verdig for Herren, til behag for ham i alle ting, ved at de bærer frukt og vokser i all god gjerning gjennom kunnskapen om Gud ..." (Kol 1,10). Det å bære frukt for Gud, hører med til det hellige livet. En kristen som blir i samfunnet med Jesus Kristus, vil bære mye frukt. Jesus sier: *"Jeg er vintreet, dere er greinene. Den som blir i meg, og jeg i*

ham, han bærer mye frukt. For, uten meg kan dere intet gjøre." Joh 15,5

Det er mange som kalles seg kristne uten at de i virkeligheten er det. De er enda ikke frelste og lever i sine synder. Når slike mennesker føler at de må gjøre gode gjerninger for at Gud ikke skal bli sinte på dem, kaller vi disse gjerningene for lovgjerninger. De gjør disse gjerningene av redsel for Gud og ikke for at de elsker Gud og hans bud. En sann kristen elsker Gud og vil gjerne holde hans bud. Han vil holde dem av kjærlighet. En falsk kristen vil holde Guds bud av frykt og redsel for å bli dømt. En falsk kristen bærer ikke Åndens frukt, men gjør lovgjerninger. De som gjør lovgjerninger er under Guds dom og forbannelse: *"For alle dem som holder seg til lovgjerninger, er under forbannelse, for det er skrevet: Forbannet er hver den som ikke holder fast ved alt det som står skrevet i lovens bok, slik at han gjør det."* Gal 3,10 □

Den første kjærlighet

AV CARL OLOF ROSENIUS

"Men jeg har imot deg at du har forlatt din første kjærlighet" (Åp 2,4).

Den første kjærlighet må ikke forveksles med de første overstrømmende følelser. I tillegg til den kjærlighet som oppsto i den fortapte sønns hjerte da faren så ufortjent tok ham i sine armer, ble det gjort i stand en gledesfest i hjemmet, forteller Jesus. Der ble gjøkalken slaktet og spist. Der hadde de fest med musikk og dans. Men denne gledesfest kunne ikke vare alltid. Sønnen måtte også delta i arbeidet, og nøye seg med vanlig hverdagskost.

Nettopp slik stiller Gud til vanlig med sine barn. Først gir han en forunderlig herlig tid, der vårt følelsesliv er rikt og varmt. *"Da kan ikke brudesvennene sørge"* – men *"det kommer dager da brudgommen er tatt fra*

dem, og da skal de faste," sier Jesus. Og Luther sier at følelsene avtar, i samme grad som troen tiltar.

Men når det må skilles mellom disse første følelser og den første kjærlighet, hva er så denne siste?

Som før nevnt kom den til oss ved at våre mange synder ble oss forlatt. Og den består vel nettopp i dette at Frelseren for vår syndenøds skyld, og for syndforlatelsens skyld, ble oss så uendelig uunnværlig, dyrebar og kjær.

Og denne kjærlighet blir og tiltar hos oss selv om følelsene avtar – i samme grad som Frelseren selv blir dyrebar og uunnværlig for oss.

(Fra Kristus – vår rettferdighet.13.dag)

Korsfestet med Kristus — til seier

AV ØIVIND ANDERSEN

Vi har her i Gal. 2,20 et personlig vitnesbyrd av apostelen Paulus om hva Golgata kors er kommet til å bety for hans liv, og jeg tror at vi gjør vel i å legge merke til hva han sier. Vi pleier jo det når en betydningsfull mann i Guds rike avlegger personlig vitnesbyrd, og jeg tror det har litt å bety hva Paulus sier om sitt personlige forhold til Kristi død på Golgata kors. *"Jeg er korsfestet med Kristus,"* sier han.

Jeg har i det senere tenkt meget på hvorfor der er så stor forskjell på våre vitnesbyrd og Paulus' vitnesbyrd om korset.

Vi taler om å klynge oss til korset og stå ved foten av korset. Jeg forstår godt den trang som gir seg uttrykk i dette, og den er skapt av Gud. Men i Det nye testamente tales om at vi skal tro på korset og tilegne oss hva korset egentlig betyr.

Jeg har mange ganger prøvd å lukke øynene og fantasere at jeg så Kristus på korset i ånden på et stort krusifiks, og meg selv stående ved foten av dette. Du og jeg får liten hjelp av det. Det har du merket. Men når Paulus derimot taler om korset, sier han: *"Jeg er korsfestet med Kristus"*, og så taler han om den virkning det

har gjort i hans liv: *"Jeg lever ikke lenger selv."*

Nå vil jeg spørre deg, troende venn: Kan du vitne i dag og si at du er korsfestet med Kristus? Mange troende kan ikke det. Nå kan du være et frelst menneske om du ikke våger i vitne som Paulus, så sant du er kommet til Kristus med din synd.

Men allikevel må jeg si at så lenge vi ikke kan vitne at vi er korsfestet med Kristus, får vi ikke den rette frimodighet og den rette gnist i var tro og den rette kraft i var helliggjørelse.

Mange spør: Hvordan skal jeg kunne vitne at jeg er korsfestet med Kristus, når jeg kjenner på alt det onde som bor i meg? Det verste for alle ærlige kristne er ikke den synd vi har gjort, heller ikke det vi har forsømt, men det som vi er i oss selv.

Her er så mange som sier: Jeg tror at Gud har tilgitt meg min synd, og jeg tror at jeg får være et Guds barn for Kristi skyld, men der er noe som er verre, og som berøver meg all frimodighet, og det er at jeg i mitt hjerte er så vrang, så uvillig til alt som er god, så falsk og ond. Det er så meget syndig og sløvt. Og så skulle jeg allikevel kunne vitne: *"Jeg er*

"DA GUD GREP INN"

"18 personer forteller sine vitnesbyrd"

Av Ove Eikje

Kr 100 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

korsfestet med Kristus”, — hvordan skulle det kunne gå til?

La oss nå stille det spørsmål: Hvordan kunne det gå til at Paulus kunne vitne som han gjorde? Var han ferdig med alt som var ondt i sitt hjerte? Kjente han aldri ulyst til å be? Var han aldri treg til å gjøre Guds vilje? Kjente han aldri falskhet i sitt hjerte eller sløvhhet eller noe slikt?

Jo, det kjente han bedre enn oss, fordi Gud hadde adgang til hans hjerte, og han sier: *”For jeg vet at i meg, det er mitt kjød, bor intet godt. — Jeg elendige menneske, hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?”* (Rom 7, 18 og 24.)

Vi får lys over hva Paulus mener når vi ser på hva han ellers har skrevet. ”Intet profetisk ord er gitt til egen tydning.” Det må fortolkes med hva der ellers står i Bibelen, sees i lys av hva som ellers står skrevet. I Kol 3, 3 står der: *”I er jo død.”* Og noen vers lenger nede: *”Så død da —!”* Paulus så at Kolossenser-menigheten var plaget av slike forferdelige djevlelske ting som han nevner i vers 5 og følgende, og enda Paulus visste det, sa han: *”I er død.”* Merker du denne dobbelthet? I 2 Kor 5, 15 får vi høre forklaringen på hva han mener.

Det har ofte stor betydning å legge merke til enkelte småord i Skriften. Legg her merke til det lille ord i vers 15: *”derfor”*. *”En er død for alle; derfor er de alle døde.”* Ikke fordi de er blitt syndfri og har seiret over alt ondt i sitt hjerte eller ikke føler seg fristet til synd; men fordi én er død, fordi Kristus døde for alle, er de alle døde. Det er et vidunderlig ord. Begynner det å gå opp for deg hva Paulus mener når han sier: *”Jeg er korsfestet med Kristus”*? Fordi Kristus døde i mitt sted, for meg, Paulus, derfor er jeg død med Kristus i Guds øyne. Visstnok lever jeg ennå her i verden og får føle hva det er å være menneske: *”....det liv jeg nå lever i kjødet....”* (Gal 2, 20.)

Det var i den tysk-franske krig. Alle tyskere ble kalt hjem for å sendes til fronten, og alle tyskerne i London måtte også hjem. En dag møtte en englander en av sine tyske venner på gaten. ”Er du her? Er du ikke reist?” “Jeg er død!” var svaret. ”Jeg har fått lov å sende

en stedfortreder, og siden den stund anser den tyske stat meg for død.”

Gud har sendt en stedfortreder, og siden den stund anser han meg for død. Hvis jeg nå virkelig begynner å tro dette at en er død for alle, hva må jeg sa vitne? Da må jeg vitne: *”Jeg er korsfestet med Kristus”*, og hvis jeg ikke gjør det ringeakter jeg Guds nåde.

Jeg skulle ønske at vi ville begynne å tro på korset, ikke bare holde oss til dunkle og uklare talemåter om å stå ved korsets fot, men gjøre det Gud vil, akte på hva han har gjort med oss og vår synd. ”Han bar våre synder på sitt legeme opp på treet”, og *”Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse”*. (Gal 3, 13.)

”Den som ikke gjør alt det som står skrevet i lovens bok, han vare forbannet!” Og når skulle du og jeg komme dit at vi gjorde det?

Men Gud sendte en stedfortreder og kjøpte oss fri Takk da Gud og si: Dette tar jeg imot, at han døde i mitt sted.

(Fra boken ”Livets Brød”, Gry forlag 1966) □

Troen er ikke en hobby, men et kulturskapende liv med Gud

AV KJELL SKARTVEIT

”Den gang dere ikke kjente Gud, var dere slaver under de guder som i virkeligheten ikke er guder. Men nå når dere kjenner Gud, ja, hva mer er, når dere er kjent av Gud, hvordan kan dere da igjen vende tilbake til disse svake og fattige grunnkreftene i verden? Vil dere trelle under dem igjen? Dere passer nøye på dager, høytider og år. Jeg er redd mitt strev med dere har vært forgjeves”. (Gal 4,8-11)

På regjeringens nettsider kan vi lese at ”tros- og livssynsfriheten gir alle mennesker frihet til å utøve sin tro, alene eller sammen med andre, offentlig som privat. Den omfatter også retten til fritt å konvertere, utfordre andres tro eller til ikke å ha noen religion eller tro”.

Det høres kanskje ut som flisespikkeri, men regjeringen får troen til å høre ut som en hobby, en aktivitet, noe man gjør fordi man liker det, og bekrefter med det berøringsangsten for religionens viktigste betydning: Hvordan den skaper en virkelighetsforståelse hos den enkelte som tror, og med det en kultur for fellesskapet.

Religionens viktigste betydning handler altså ikke om hvordan vi feirer ulike høytider eller ordner livet rent praktisk. Bibelkommentatoren William Barclay skriver at det er blitt sagt om det hebraiske folk at det ikke hadde noe ord i språket som tilsvarte orden ”religion” slik det vanligvis brukes i dag. De mente at hele livet stod under hans lov og styring. Det kunne ikke være én del av livet som kunne få merkelappen ”religion”, en annen del ikke.

Jesus Kristus sa ikke: ”Jeg er kommet for at dere skal ha religion,” men: *”Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod”*. For en kristen er hver eneste dag, alt han gjør, en del av det kristne livet. Troen gir ham en ny forståelse av hvordan alt henger sammen, innsikt i moralske

sannheter, nådens rikdom og med det et nytt liv.

Når Paulus skriver til galaterne, er det med utgangspunkt i en frykt for at de som en gang hadde fått tilgivelse og nåde, skulle gli tilbake til en lovisk tro, og for at mennesker som en gang hadde levd i Guds nærhet, skulle gjøre ham til en de bare tok fram i festlige anledninger.

Det er som om Paulus forutså vår egen tid, for hans advarsler er gyldige også i dag, selv om det selvfølgelig er store forskjeller. Til forskjell fra jødene i antikken, er ikke dagens mennesker særlig opptatt av å holde en religiøs lov, snarere tvert imot.

Samtidig er det mye med dagens liberale som bærer preg av underkastelse og loviskhet. Det er ikke mye frihet under dagens regnbue. Det er få steder det er så lett å trø feil som hos de politisk korrekte.

Advarselen fra Paulus om å gå bort fra Gud som en altomfattende virkelighet, gjelder også i dag, men det er tydelig at våre politiske myndigheter ikke ønsker en religion som blander seg inn i hva de mener og gjør. De ønsker religiøst utøvende mennesker som applauderer deres valg, ikke noen som stiller kritiske spørsmål.

Men kristendommen er ikke en religion, den er et liv vi lever sammen med Gud, og dette livet kan ikke isoleres til privatlivet, og vi kan i hvert fall ikke instrueres til å bifalle et styre som bit for bit demonterer det som en gang var en sunn og livskraftig kultur.

Det er interessant å se hvor vanskelig det er for politikere, media, akademikere osv. til å drøfte troens betydning for en kultur.

Men arven fra vår egen middelalder kan vi ikke komme bort fra. Den ukjente forfat-

teren av Gunnlaug Ormstunge skriver at det islandske folkets valg av kristen tro var det beste som hadde hendt landet, og han lar oss møte to skikker som ble forbudt etter kristningen: Det å sette ut nyfødte barn for å dø, og holmgang som en metode for å løse en tvist mellom to parter.

For statene i middelalderen var nemlig ikke kristendommen noe man utøvde, men en levende tro som ga livet et nytt innhold, ny retning, og som hadde konsekvenser for hvordan samfunnet fungerte. Det var da også derfor Island ble forent etter at det i år 1000 oppstod en alvorlig splittelse i folket. Torgeir Ljosavatn, en av lederne for hedningene, sa at dersom de delte loven i to, en kristen og en

ikke-kristen, ville de også ødelegge freden. Han bestemte derfor at alle dem som ikke var kristne, han selv inkludert, skulle la seg døpe og samlet gå over til kristen tro for på den måten å bevare nasjonen.

Et samfunn kan ikke bygge på et mangfold av virkelighetsforståelser, og de forskjellige religionene gir ulike svar på de mest grunnleggende spørsmål enhver stat må ta stilling til.

For Island var valget av kristen tro det det beste som hadde hendt folket. Dagens politiske ledelse ønsker å plassere troen på hobbyrommet uten at de vil gi svar på hva som skal erstatte den. □

Litt mer om teistisk evolusjon

AV AXEL SAXE

Makroevolusjon – Guds skapelsesmetode?

Kjernen i teistisk evolusjon (TE) er at makroevolusjon er Guds skapelsesmetode. Derfor vil enkelte heller tale om ”evolusjonær skapelse”. De mest radikale fortalere for TE vil hevde at ikke engang Gud selv kunne forutsi hva makroevolusjonen ville frembringe, for ifølge evolusjonsteorien så har makroevolusjonen jo skjedd i et samspill mellom lovmessighet og tilfældigheter.

Lovmessigheten står det såkalte naturlige utvalg for, idet dette – ifølge teorien – sørger for ”survival of the fittest”. Tilfældighetene står først og fremst genmutasjonene for, idet disse – ifølge teorien – frembringer de tilpasningsdyktige artsvarianter som det naturlige utvalget så i neste omgang ”favoriserer”, slik at disse artsvarianter i det lange løp kommer til å dominere i naturen, mens andre og mindre tilpasningsdyktige artsvarianter dør ut.

Men hvis makroevolusjon hadde vært Guds skapelsesmetode, så ville det jo betyde at Gud hadde hatt ansvaret for all den lidelse og død som makroevolusjonens prinsipp om ”survival of the

fittest” uungåelig ville ha måttet føre med seg, såfremt makroevolusjon virkelig hadde funnet sted. Hvordan man kan få et slikt gudsbilde til å stemme med Bibelens budskap om at ”Gud er kjærlighet” (1 Johs. 4,16b) er meg ubegripelig! Og det gjelder for øvrig også mange av evolusjonsteoriens ate-istiske tilhengere, inkludert Richard Dawkins.

Videre blir konsekvensen av en slik radikal utgave av TE, at Gud også får ansvaret for menneskets synd. For beretningene i Bibelens første kapitler om en paradistilstand uten synd lar seg ikke forene med det bildet evolusjonsteorien tegner av en kontinuerlig utvikling i overensstemmelse med prinsippet om ”survival of the fittest”. Hvis makroevolusjon hadde vært Guds skapelsesmetode, så ville lidelse og død således ikke ha måttet betraktes som negative konsekvenser av syndefallet, men tvert imot som nødvendige forutsetninger for at Gud kunne skape via makroevolusjon.

Dette ville jo da i neste omgang bety at kristendommens sentrale budskap om forsoningen i

Kristus ville ha mistet sin mening, og det finnes faktisk også TE-fortalere som har antydnet noe slikt. Men de aller fleste TE-fortalere vil selvsagt ikke være med på å dra slike konsekvenser.

Omtolkning av kristendommen og/eller evolusjonsteorien

Den mest radikale formen for TE innebærer altså i virkeligheten kristendommens totale oppløsning. For hvis gudsbegrepet ensidig skal forstås i lys av makroevolusjonens påståtte faktum, så blir altså – i ytterste konsekvens – kristendommens tale om synd og nåde etc. totalt meningsløs!

Derfor er den vanlige formen for TE som regel en slags hybrid av kristendom og evolusjonsteori. I norsk sammenheng finner man slike hybridformer av TE i for eksempel bøkene "Evolusjon eller kristen tro? – Ja takk, begge

deler" av Bjørn Are Davidsen og Atle Ottesen Søvik (Efrem forlag 2016) og "Derfor tror jeg. Gode grunner til frimodig tro" av Oddvar Søvik (Proklamedia 2019).

I begge disse bøkene fastholdes det således for eksempel at "[d]et er menneskets feil at synd, lidelse og død kom inn i verden" (Davidsen/Ottesen Søvik s. 170); men samtidig betraktes Adam og Eva enten som "ikke historiske som sådan, men som uttrykk for en prosess som faktisk har foregått i historien" (Ottesen Søvik s. 167-68), eller som "historiske personer som blir kalt av Gud for å bli kjent med ham, muligens til og med i spesielle og beskyttede omgivelser, 'Edens hage', et hellig område der Gud på en spesiell måte formidler liv og visdom" (Davidsen s. 168), eller som "historiske personer som ble til ved et direkte inngrep av Gud og gitt et spesielt kall og oppdrag" (Oddvar Søvik s. 182).

MIKKEL VIGILIUS

"Til mann og kvinne skapte ham dem."

(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka "Kampen om kjønn" belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgerisk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31)

Når det gjelder Davidsen og Oddvar Søvik, så er det jo en vesentlig forskjell på om man som Davidsen forstår Adam og Eva som av Gud "utvalgte representanter for menneskeheten", eller om man som Oddvar Søvik forstår dem som blitt til "ved et direkte inngrep av Gud". Sistnevnte TE-hybrid lar seg nemlig forene med Skriftens lære om arvesynden (jf. Blant annet Rom. 5,12ff), mens den førstnevnte ikke gjør det (jf. kritikken av arvesyndslæren i Davidsen/Ottesen Søvik s. 171ff).

Men uansett, så skjer det i alle de tre her omtalte TE-hybrider en omtolkning av Bibelens lære om hvordan mennesket ble skapt i Guds bilde på skapelsens sjettedag, i og med at det ifølge både Davidsen og Oddvar Søvik forut for Adams og Evas utvelgelse (Davidsen) / skapelse (Oddvar Søvik) skal ha eksistert andre mennesker (Davidsen) / visse menneskeliknende vesener kalt "hominider", som i dypeste forstand var dyr (Oddvar Søvik).

Samtidig blir også evolusjonsteorien i større eller mindre grad omtolket. Davidsen/Ottesen Søvik omtolker den – hver på sin måte – for å kunne fastholde betydningen av sentrale begreper i kristendommen som synd og nåde etc., mens Oddvar Søvik på den ene siden er sterkt kritisk til evolusjonsteoriens forklaringspotensiale, men samtidig hevder at "det finnes sterke indisier på at det har foregått en utvikling over mange hundre millioner år, der mange arter av planter og dyr har utviklet seg til de artene vi har i dag" (s. 54; Søviks utheving).

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro pdf. som vedlegg til e-mail. Dersom du ønsker det, vennligst oppgi ditt navn og adresse + din e-mailadresse til btpost@bibelsk-tro.no

Vranglære eller bibeltroskap?

TE-hybridens omtolkninger av evolusjonsteorien er i seg selv bare bekymringsverdige ut ifra et ateistisk ståsted, mens det selvsagt er omtolkninger av kristendommen "i lyset av evolusjonen" (jf. Davidsen/Ottesen Søvik s. 201) som ut ifra et kristent ståsted bør skape bekymring. Er de her omtalte TE-hybrider dypest sett uttrykk for vranglære eller kan noen av dem kanskje likefrem kalles bibeltro?

Ifølge NLM-informasjonsleder Espen Ottosen så er Davidsen/Ottesens Søviks her omtalte bok "stort sett" forenelig med klassisk kristen tro. Dette er jo ikke overraskende, siden Ottosen i den offentlige debatt tydelig har satt spørsmålsteget ved en bokstavelig lesning av de første kapitler i Bibelen. Men Ottosen har samtidig i en leder i Utsyn klart fastholdt syndefallet som en historisk begivenhet.

Men hvis syndefallet er en historisk begivenhet på linje med for eksempel den romerske hærføreren Titus' inntakelse av Jerusalem i år 70 e. Kr., så må syndefallet selvsagt også i prinsippet kunne tidfestes. Og her gir Bibelen oss faktisk de nødvendige opplysninger for å kunne foreta en omtrentlig tidfesting av syndefallet til en gang i løpet av det 5. årtusen f. Kr.

Vi kan imidlertid ikke kalle andre kristne for vranglærere, hvis de lærer noe annet om selve tidspunktet for syndefallet, bare hvis de benekter historisiteten av syndefallet. Derfor må Ottosen Søviks ovenfor skildrede oppfattelse av Adam og Eva som "ikke historiske som sådan, men som uttrykk for en prosess som faktisk har foregått i historien" betegnes som vranglære. Videre må det samme gjelde Davidsens oppfattelse, selv om han vil fastholde Adam og Eva som historiske personer. For Bibelen skildrer uttrykkelig Adam og Eva som de første mennesker på jorden og ikke bare som "utvalgte representanter for menneskeheten" (jf. bla. Rom. 5,12ff og 1. Tim. 2,11ff).

Oddvar Søviks oppfattelse kan derimot ikke kalles vranglære, siden Adam og Eva – ifølge den oppfattelse som han "heller ... mest mot" – "ble til ved et direkte inngrep av Gud".

Men Oddvar Søviks TE-hybrid strider altså – slik som ovenfor omtalt – mot ”Bibelens lære om hvordan mennesket ble skapt i Guds bilde på skapelsens sjette dag”. Oddvar Søviks TE-hybrid kan derfor på den andre siden heller ikke kalles bibeltro, siden Bibelen ikke vitner om eksistensen av noen form for dyr med menneskelignende utseende – ”hominider” – forut for skapelsen av Adam og Eva.

Retting

Retting av siste setning i ”Litt om teistisk evolusjon, Ung jord-kreasjonisme og Intelligent Design” i nr. 4/2021 av Bibelsk Tro: Men denne ID-tenkemåten kan ikke forenes med Bibelens tale om et opprinnelig ”overmåte godt” skaperverk. (Jf. 1 Mos 1,31!)

Red. beklager feilen! □

Guds tanker og veier

AV LARS FOSSDAL

Klare ord, men ikke alltid lett å forstå

”For jeg vet de tanker jeg tenker om dere, sier Herren, fredstanke og ikke tanke til ulykke, å gi dere fremtid og håp” (Jer 29:11). ”For mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier er ikke mine veier, sier Herren. For som himmelen er høyere enn jorden, slik er mine veier høyere enn deres veier, og mine tanker høyere enn deres tanker” (Jes 55:8-9).

Det blir vanskelig for oss når Guds veier krysser våre. Vi må da gå en vei vi ikke forstår. En vei som synes urettferdig og meningsløs. Vi fristes til å bli skuffet over Gud og til å tro at han er imot oss.

Salmistens kamp og Kristi lidelser

Dette ser vi i Salme 73. Her klager salmisten over at hver dag kom til ham med tukt og plage, mens de ugudelige var fri for lidelser. Han kunne ikke forstå hvorfor det skulle være slik. Han ble bitter, og det stakk ham i hans nyrer. Han ble som et dyr mot Gud – uten forstand. Peter skriver i

1 Pet 1:11 at Kristi Ånd var i profetene når de vitnet om Kristi lidelser. Og i Luk 24:44 sier Jesus at Moses, profetene og salmene er skrevet om ham. Det er Jesus som taler i Salmen. Med menneskelige ord beskriver han kampen han stod i da han var her på jord. Salmen viser oss at han var et sant menneske – som oss, og at han ble prøvd i alt i likhet med oss, dog uten synd. Skriften sier han lærte lydighet av det han led (Heb 5:8).

Satan sår tvil om Guds vei og vilje

Salmen sier oss at når motgangen kommer, er satan straks på plass med sine fristelser. Han blander rett og galt, og han benytter anledningen til å dra i tvil Guds kjærlighet, allmakt, nåde og omsorg. Han sår mismot og vil ha oss bort fra Guds tanker og veier - de er ikke til det beste for oss.

Jesu vei – det kostet ham dyrt å frelse oss

I Getsemane ser vi Jesus i denne kampen. Han stod foran en stor plage (Jes 53:8). Han skulle lide for andres synd og skyld. Selv var han rettferdig og uten synd. Gjennom ham skulle Guds velsignelse gå ut til alle mennesker. Å, hvor han grudde for å gå denne veien. Kunne ikke Gud frelse menneskene på en annen måte? Han kom i dødsangst og ba inntrengende til sin far i tre timer om det var mulig å slippe å gå denne tunge veien. Hans svette falt som bloddråper på jorden. Det var hard kamp i hans hjerte. Skulle han følge Guds tanke og vei fullt ut? Vi forstår ikke dette, men vi bøyer oss for Guds ord og ser at det kostet ham dyrt å frelse oss.

Salmisten får et syn – i Guds helligdommer

I kampens hete gikk han inn i Guds helligdommer, inn i Ordet. Der fikk han igjen se at de ugudelige går til grunne. Syndens lønn er døden. Og han fikk se at Herren hadde grepet hans

høyre hånd, ledet ham ved sitt råd for deretter å ta ham opp til himmelen. Det beste for ham var å holde seg nær til Gud. Det ga ham kraft til å si: *"La ikke min vilje skje, bare din."* Ved Ordet seiret han over seg selv og fristeren. Slik ble hans føtter dratt inn igjen og hans trinn gjort faste. Guds tanker og veier med hans lidelse ble til stor ære for ham og til velsignelse for alle som tror på ham.

Om Asafs anfektelser og hva han fikk se

Salme 73 handler også om Asaf. Han var fra Levi stamme. Han var sanger, musiker, profet og forfatter til 12 av salmene i Salmenes bok. Han levde på Davids tid, ca 1000 år før Jesus. Han trodde på Gud og fikk derfor del i Kristi lidelser. Tukt og plage rammet han ofte. Også for han ble Guds tanker og veier til stor kamp. Hvorfor skulle han, som var rettferdig for Gud, oppleve så mye vondt, mens de ugudelige hadde gode dager? Han kunne ikke forstå dette, og han ble som et dyr mot Gud - uten forstand. *"På lite nær hadde hans trinn glidd ut."*

Asaf nevner ikke hva tukten og plagen gikk ut på, men vi forstår at det var noe han opplevde som vondt og som ydmyket ham. Kanskje mistet han frimodigheten ovenfor Gud og mennesker. Hvordan kunne Gud tillate dette? Hadde ikke han all makt, og kunne han ikke ha hindret dette? Det ble til stor anfektelse for Asaf.

Men også han gikk inn i Guds helligdommer, og der fikk han sine øyne opplatt. De ugudelige

gikk til grunne med forferdelse, de gikk evig fortapt. Mens Gud hadde grepet Asafs høyre hånd og ledet ham ved sitt råd på veien til himmelen. Gud brukte tukten og plagen for å ydmyke ham og bevare ham i nåden. Han fikk se at det beste for ham var å holde seg nær til Gud. Det var derfor ingen grunn til å misunne de ugudelige og å ha vondt av seg selv. Gud satte de ugudelige på glatte steder. *"Når de ugudelige spirer som gresset, og alle de som gjør urett, blomstrer, så er det til deres ødeleggelse til evig tid"* (Salme 92:8).

Tuktens hensikt

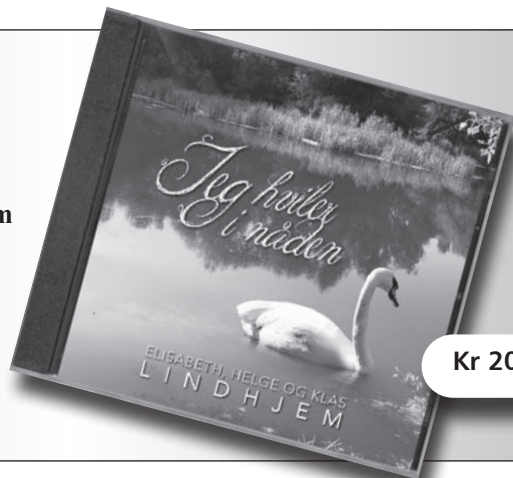
Tukten og plagen var tegnet på at Gud hadde grepet ham og ledet ham, slik vi leser i Heb 12:8: *"Men er dere uten tukt, som alle har fått sin del av, da er dere uekte barn."* En far tukter jo bare sine egne barn, mens de andre går fri. *"Vi må gå inn i Guds rike gjennom mange trengsler"*, slik trøstet Paulus de første kristne. Gud bruker kors og trengsel for å vise oss vår synd, vår egenrettferdighet og vårt harde og egoistiske hjerte. Vi blir trengende til den uforskyldte nåde - om vi ikke blir bitre. Nåden reiser oss opp igjen, den fornyer oss til å leve i samfunn med Gud og tjene ham. Slik bevarer og utruker han sine barn her i verden. *"Men han tukter oss til vårt gagn, for at vi skal få del i hans hellighet. All tukt syntes vel, mens den står på, ikke å være til glede, men til sorg. Men siden gir den dem som ved dette er blitt oppøvd, rettferdighets salige"*

CD

"Jeg hviler i nåden!"
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

frukt" (Heb 12:10-11). Derfor: "Mist ikke motet når du blir refset av ham" (Heb 12:5). Bøy deg for Gud og hans vilje, og si som Jesus: "*Men la ikke min vilje skje, bare din.*" Vær tro mot Gud under tukten og plagen du opplever – slik Jesus og Asaf var tro, så skal du også bli velsignet og bli til velsignelse for andre. Guds tanker og veier er til det beste for deg og dine medmennsker – at du og dem skal nå himmelen.

Josefs vei og Guds tanker

Også for Josef, Jakobs sønn, ble Guds tanker og veier til en vei med mange trengsler. Han ble hatet av sine brødre, og de kunne ikke engang tale vennlig til ham. Da han kom for å se til dem i Hebrondalen, la de planer om å drepe ham. De rev av ham kappen og kastet ham i en tom brønn. Han kom i sjeleangst og ba bønner, uten at brødrene brydde seg. En handelskaravane kom forbi, og han ble solgt til dem. Det bar til Egypt hvor han ble solgt som trell til Potifar. Ja, hva måtte ikke Josef tenke? Hvorfor skulle alt dette ramme ham, han som trodde på Gud og vandret på rettferdighets veier, mens brødrene, som gjorde så mye ondt, gikk fri? Hadde Gud forlatt ham? Var ikke Gud rettferdig og allmektig så han kunne hindret dette?

Det stoppet ikke her for Josef. Potifars hustru fristet ham til synd, og han flyktet. Da ble han anklaget for at han ville voldta henne, og Josef ble satt urettmessig i fengsl. Der satt han tre år, sviktet og glemte. Løgnen og løgneren ble trodd,

mens han som trodde på Gud satt fengslet. Hvordan kunne Gud tillate dette?

Tenk hvilken velsignelse historien om Josef er blitt, både for ham selv, hans brødre, ja, faktisk for hele verden! Han berget dem fra døden ved at han hadde fått samlet opp korn som han solgte til dem. Gjennom sin lidelse og sitt tilgivende sinnelag fikk han et bedre forhold til sine brødre.

Han fikk en dobbel del av landet Israel ved at hans to sønner ble ledere for hver sin stamme og de fikk hver sin arvelodd i landet. Ja, helt inn i vår tid, 3400 år etter, blir vi velsignet ved å lese historien om ham, om hans lidelse og troskap mot Gud i år etter år, ca 13 år. Det skaper lys og håp for oss i vår vanskelige situasjon. Gud er med enhver troende slik han var med Josef, og når det behager ham vender han det onde til noe godt. Josef ble også et forbilde på den virkelige verdens frelser – Jesus. Hans lidelsesvei var ikke forgyeves.

Jakobs tunge vei og Guds gode vilje

Også Jakob opplevde vanskelige tider etter at han fikk navnet Israel og ble velsignet. Han mistet sin kjære Raket. Så mistet han Josef, som han hadde så store forventninger til, på grunn av hans to drømmer. Et villdyr hadde revet ham i hjel, trodde han. Deretter opplevde han en stor hungersnød. Ti av hans sønner måtte dra til Egypt for å kjøpe korn. Der møtte de på problemer, som endte med at Simeon

CD!

"Jesu kjærlighet"
med sang av ungdomskoret Gledesbud.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

måtte bli igjen som fange. Jakob trodde han var blitt drept og at han nå hadde mistet to sønner. Etter en tid måtte de igjen ned til Egypt etter mer korn. Denne gangen måtte de ha med seg Benjamin for å vise at de snakket sant. Dette ble svært tungt for Jakob, og han mente han kom til å dø om det hendte Benjamin noe på den reisen. Hvorfor lot Gud alt dette komme over ham?

Men også for Jakob ble dette til stor velsignelse. Han fikk etter hvert et dypere kjennskap til sin Gud. Han fikk se at Gud er Herre over drømmer, mennesker, godvær og uvær, overflod og hunger, ja, også over Faraos hadde han all makt. Han fikk se at Gud var mektig til å vende det onde til det gode. Alle og alt måtte være med på å fullføre hans tanker og veier. Gud var virkelig nådig og trofast, og han holder sitt ord og sine løfter, selv om det så ut til at det var det onde som seiret.

Guds tanker og veier – og våre

Nei, Guds tanker og veier er i sannhet ikke våre tanker og veier. Vi forstår ikke Gud. Ville Gud, for eksempel, at Josef skulle bli hatet av brødrene og at de var onde mot ham? Ville han at Josef skulle sitte i fengsel? Ville Gud at Jakobs sønner skulle lyve for Jakob? Nei, selvfølgelig ville han ikke det, han tåler jo ikke synd. Vi forstår ikke dette, det ligger på et høyere plan, ”som himmelen er høyere enn jorden”. Men disse fortellingene viser at Gud er så stor at han også kan bruke menneskenes ondskap til å fremme sin vilje og plan. Ja, Gud vender det onde til det gode i sin tid for dem som elsker ham. Så stor er han! Det ender med evig fryd i himmelsk herlighet for de som holder ut i tro og lydighet.

”Min nåde er nok for deg”

Paulus skriver om dette i 2 Kor 12. Gud hadde gitt ham en torn i kjødet. Den ydmyket ham stadig og tok fra ham frimodigheten overfor Gud og mennesker. Den hemmet ham i hans gudsliv og tjeneste, trodde han. Derfor ba han Gud ta den fra ham. Men det ville ikke Gud.

I stedet trøstet han Paulus med ordene: *”Min nåde er nok for deg.”* Det var nåden i Kristus Paulus skulle se på og regne med i sin hverdag. I den var han gjort rik på alt ovenfor Gud, han var Guds kjære barn i en syndig verden på vei til himmelen. Derfor var han vel til mote i skrupelighet, mishandling, i nød, forfølgelser og i trengsler.

Guds plan skulle fullføres – til evig gagn for oss.

Hva om Jesus hadde sviktet i å fullføre Guds tanker og å gå på hans veier? Hva om han hadde villet berge sitt liv? Da hadde hele verden vært evig fortapt. Men for en velsignelse hans lidelse er blitt for oss syndere! Og hva om Asaf, Josef, Jakob og Paulus hadde forbitret sine hjerter mot Gud og gått sine egne veier når de opplevde motgang? Da hadde de mistet Guds velsignelse, og de hadde heller ikke blitt til velsignelse for oss som lever etter dem.

Enhver sann kristen har del i Jesus og i hans lidelser og kjenner seg derfor igjen i denne kampen. Går han inn i Ordet og lar seg opplyse av det, sier han med Jesus og Asaf: *”Du har grepet min høyre hånd. Du leder meg ved ditt råd og deretter opptar du meg i herlighet. Når jeg har deg, har jeg ikke lyst til noe på jorden.”* *”Vannsmekter enn mitt kjød og mitt hjerte, så er dog Gud mitt hjertes klippe og del evindeligg”* (1930 utgaven). *”Men for meg er det godt å holde meg nær til Gud.”* Da kan den troende takke for alt, også for det som er så ondt og vondt.

Kristi eksempel – til etterfølgelse

Peter skriver i 1 Pet 2:21-24: *”For til dette ble dere og kalt, fordi også Kristus led for dere, og etterlot dere et eksempel, for at dere skal følge i hans fotspor, han som ikke gjorde synd, og det ble ikke funnet svik i hans munn, han som ikke skjelte igjen når han ble utskjelt og ikke truet når han led, men overlot det til ham som dømmer rettferdig, han som bar våre synder på sitt legeme opp på treet, for at vi skal dø bort fra synden og leve for rettferdigheten. Ved hans sår er dere blitt legt.”*

Ransakende spørsmål

Ydmyker du deg for Gud og mennesker under tukten og plagen? Bekjenner du dine synder for Herren og vender deg fra dem? Lærer du lydighet av det du lider? Takker du ham for hans tanker og veier? Takker du for alt?

Eller blir du bitter på Gud og mennesker og lar dine trinn gli ut - til den evige fortapelse? □

Snart kommer Jesus igjen

AV HANS ERIK NISSEN

"For ennå er det bare en ganske liten stund igjen, så kommer han som komme skal, og han skal ikke dryge." Heb 10,37

Nå skal du ikke vente mye lenger. Snart, snart kommer Jesus.

Det kommer en morgen da du for siste gang reiser deg fra ditt leie. Eller det kommer en kveld da du legger deg for siste gang. Kanskje tenker du da på den dagen eller natten da du skal motta dødens bud. Hvorfor får Jesu gjenkomst så lite rom hos oss? Han forsikrer oss i Ordet om at han ikke skal dryge med å komme.

Ta imot dette ordet med en enkel og liketil tro.

Vissheten om at Jesus kommer snart, er med å frigjøre deg fra det som binder deg til det jordiske. Ditt gamle menneske blir så lett opptatt av alt det nære. Uten at du merker det selv, innretter du deg som om du skulle være her alltid.

Jesus ord kaller deg deg til å være rede. Er du det, om Jesus kommer før solen står opp neste gang? Har du noen du skulle ha gjort opp med? Er det synder du skulle ha bekjent?

Vær rede! Jesus kommer i den time du ikke venter.

En levende kristen gleder seg til Herren kommer.

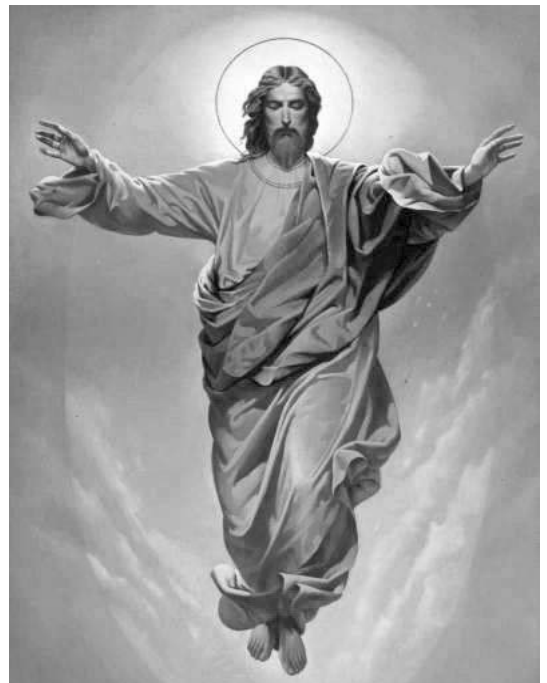
Det var rikt for Simeon å stå med Jesubarnet i armene. Men det blir langt rikere å bli løftet opp fra jorden og få lov til å møte Jesus i skyene. Tenk å bli ført inn i himmelen av Jesus.

Får du lov til å oppleve Jesu gjenkomst, skal du aldri dø hvis du hører til dem som er kjent av ham. Kroppen din skal ikke brytes ned for til sist

å bli lagt i grav. I ett nu skal du bli forvandlet. Du skal bli Jesus lik, for du skal se ham som han er.

Dette er fremtidsperspektivet for Guds barn. I lys av dette blir alt annet uendelig smått. Alt det som sårer, tynger og trykker, skal vare bare en kort tid. Snart skal Jesus komme. Da er det forbi med all sorg og nød. Han skal ta deg i hånden og føre deg inn i himmelens herlige rike. Kan du annet enn be: Kom, Herre Jesus! Kom snart!

(Fra andaktsboka "Ett er nødvendig", 17. juni. Lunde Forlag) □

En Herrens stridsmann – og Åndens kraft

AV FINN-WIDAR KNUTZEN

Sven Foldøen (1878 – 1953) var forkynner hele sitt liv. Han stod i mange vekkelser og ble Guds redskap til å føre skarer til Jesus og et sant kristenliv. Da han var død sa generalsekretær Tormod Vågen at Foldøen hadde vært ”ein av Herrens største stridsmenn i Norge”. Josef Tunland har skrevet en opplysende og god biografi om Sven Foldøen. Den er hovedkilden til dette lille stykket.

Om det å være forkynner sa Foldøen at ”ingen har fått noen større oppgave eller herligere gjerning i denne verden enn vi som skal få lov å forkynne sannheten fra Gud, om oss selv og om ham”.

Både hans venner og motstandere var opptatt av hans forkynnelse

Når det var vekkelser, og folk ble omvendt, ble det også motstand. Dessuten var det ikke alt Sven sa eller gjorde som var av beste diplomatiske merke, og han angret av og til på noe han hadde sagt eller gjort. Men han levde med Gud, og han levde for Gud. Vi vil i fortsettelsen se på noe sentralt ved hans forkynnelse og det å forkynne.

Lensmann Kristen Austbø ble omvendt ved Foldøen i 1919. Han sa om Foldøen som forkynner: ”Han er så allsidig i si forkynning. Han kunne formane dei uomvende til å bøya seg for Herren, og han kunne preika evangeliet for dei som var vakte. Og skjøna han at nokon slakka av og blei verdsleige og kom på avstand, så refsa og tukta han, han talte konkret om synder. Såg han nokon som heldt på å bli store og få hovmotstankar, så kom han med rettleiande ord.”

Sven var omsorgsfull, årvåken og direkte. Han ble til hjelp for veldig mange forstår vi. Han forkynte lov og evangelium. Loven vekker den sovende synderen, fariseeren og lovtrellen til å se seg som det en i virkeligheten er: en fortapt synder. Evangeliet tenner håpet og troen

i hjerte, og skaper visshet om at jeg for Jesu skyld får være et Guds barn av nåde alene.

Lov og evangelium

Samtidig understreker Foldøen sterkt at å forkynne er ikke bare å si de rette ordene. Det er nødvendig, men ikke nok, bare å tale hva rett er. På et ledermøte i 1947 holdt han et foredrag med tema om forkynnelsen. Her understreket han angående loven at ”et menneske kan ikke komme til syndserkjennelse uten ved loven”. Og ”en forkynner må stille synderen fram for Guds lys, så han får høre at han på grunn av sin synd og sin vantro er forlagt og går forlagt hvis han ikke finner Jesus.

Men merk så hva han sier i fortsettelsen: ”Men her er en viktig side som jeg vil peke på, antakelig den viktigste: Det er Den Hellig Ånd som må overbevise om synd, og der Den Hellige Ånd ikke slipper til og får overbevise om synd, hjelper det ikke hvor meget vi hamrer på med loven”

Her er en hemmelighet. Det er Ånden som skal overbevise. Å, hvor avhengige vi er av Den Hellige Ånd – uansett om vi er forkynner eller tilhører!

Det samme gjelder evangeliet. Hvis ikke Den Hellige Ånd får åpenbare det for hjertene, får vi ikke tak i det, og får vi ikke nytte av det. Det blir ingen sann omvendelse og ingen ny fødsel ved evangeliet – ingen virkelig kristendom.

Sven tenkte slik om dette: ”Jeg tror vi kan tale om evangeliet og om loven så meget vi vil, og ingen vil komme i syndenød, ingen vil bli knust av loven og ingen vil bli frigjort ved evangeliet. Alt beror på om vi har Åndens kraft over oss når vi taler. Jeg er viss om at det er min største skade, og her er grunnen til at jeg ikke har gjort mer for Guds rike enn tilfelle er. Det vi mest mangler er åndskraft.”

Vi mangler åndskraft

Det vi mest mangler er åndskraft, sa Sven. Hvordan er det i dag? Lyder Guds ord med Ånd og kraft mellom oss? Er det syndenød og frelsesfryd som høres fra de som bekjenner seg til Jesu navn i dag? Ja, hvordan er det med deg som leser disse linjer? Syndenød og frelsesfryd? Eier du erfaring for dette nå - i livet ditt? Eller får ikke den Hellig Ånd deg i tale?

Her er vi inne på noe veldig sentralt angående Sven Foldøen – i hans forhold til Gud og i hans forkynnelse.

I Vårløysing III sier Oscar Handeland:

”Det som greip mest, var likevel at ein merkte hjartelaget bakom orda. Talaren visste med seg sjølv at han hadde eit bod [= budskap] til folket frå Gud, og han trudde på krafta som låg i bodet. Og dette bodet låg på han som ei byrde, han måtte bera det fram, ungdomen måtte bli vunnen for Gud.”

Når Josef Tungland karakteriserer Svens forkynnelse sier han: ”Talen hans var så ekte bibelsk og så sant menneskeleg. Forkynninga hans var alltid levande, aktuell og boren av sterk åndsmakt. Heile livet brann elden klår og sterk.” □

Tilfluktsbyen

AV RUBEN SKOV JENSEN

”Og Herren talte til Josva og sa: Tal til Israels barn og si: Avgi de tilfluktssteder som jeg talte til dere om ved Moses, så en manndraper som av vanvare, uten å ville det, slår noen ihjel, kan fly dit; Dere skal ha dem til tilfluktssteder for manndraperen, når han flyr for blodhevneren.” (Jos 20,1-3).

Selv etter Israel hadde inntatt og bosatt seg

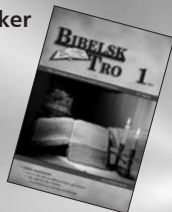
i det lovede land, veiledet og hjalp Gud dem i alt. Guds omsorg for sitt folk er utrolig. Og som Herren hadde lovet Moses, skulle Israel nå peke ut seks tilflukts-byer for den som uforsettlig begikk et drap ved et uhell. Tre byer øst for Jordan og tre byer i Kanaan skulle pekes ut.

Tilflukts-byene ble plassert slik at enhver kunne flykte dit, innenfor kun en halv dags

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)
Tegn 2022-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6 for 2020.

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

reise. For slik er det alltid med Guds frelse – den er nær. Kun et rop, så hører Herren deg – for som det står skrevet: *”Enhver som påkaller Herrens navn skal frelses.”* (Joel 3,5; Apg 2,21).

Vi må bare gi opp all motstand mot Gud, vår egen kamp for å bli bedre i Guds øyne, og så ta vår tilflukt til Jesus og Ordet om Ham - det at Han er vår frelse, styrke, hjelp og rettferdighet.

Veiene til tilflukts-byene ble alltid nøye vedlikeholdt (5 Mos 19,3). Det betyr at over elver ble det bygget broer, og forhindringer på veien ble fjernet, så den flyktende kunne komme lettest mulig fram til byen i sikkerhet for blodhevneren. De eldste måtte garantere for at intet ville hindre den flyktende i å nå fram, og at han ikke skulle bli slått ihjel på veien, så uskyldig blod ville gjøre landet urent.

Hvor nøye fjerner ikke Gud enhver snublestein for vår tro på Jesus? Overalt hvor det er korsveier eller sving til høyre eller venstre, har Gud med sitt ord, satt et tydelig skilt med evangeliet – ”Til tilfluktsbyen”, ”Til Jesus”. For den Hellige Ånd ønsker så inderlig gjennom Skriften å vise veien til Jesus for enhver synder, som søker tilflukt hos Ham. Tilflukt og frelse fra lovens dom,

tilflukt for syndens anklager i samvittigheten og tilflukt fra mørkets makter.

Her er ikke tale om lovgjerninger. Her ledes du ikke inn i noen ”lovens rundkjøring” med endeløse selvforbedringer og nye beslutninger som eneste utgang. Nei – evangeliet gir oss én rett vei: Tro på Jesus og lev! Gå den vei! For Jesus vitner selv: *”Jeg er veien, sannheten og livet.”* (Joh 14,6). Vel er dette en vei som er tåpelig for den egenrettferdige og fromme som selv har gjerninger å vise til. Men for en synder som bare søker tilflukt og frelse hos Jesus, da er det Ordets vei, den rette vei!

Hvilken trøst: Når den flyktende kom fram til utkanten av tilfluktsbyen, er han i sikkerhet. Han behøver ikke først å gå langt innen for bymuren, men bare utkanten av tilfluktsbyen er nok beskyttelse. Ja, om du bare i tro *”rører Jesu kappe,”* da er du helbredet. (Matt 9,20-22). Har du bare tro som et sennepskorn på Jesus og Hans navn – da er du sannelig frelst. (Matt 17,20).

(Fra ”Til Liv”. Oversatt fra dansk) □

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

Herrens nedrevne alter

AV LARS ERITSLAND

“Og han satte i stand Herrens alter, som var nedrevet” (1 Kong 18,30).

Å hvor mange av Herrens alter som er blitt nedrevet i tidens løp! Det er alter som far og mor bygde i sin heim for Gud, ble forsømt av barna, og så ble de borte fra heimen og slekten. Det er alter som barnet bygde i enfoldig og sterk barnetro, er nedbrutt i dag. Er Herrens alter nedrevet i ditt liv og din heim? Kanskje du har, som Israel, bygget andre alter som du bøyer kne for? Israel hadde Baals alter. I dag har mange bygd et alter for

mammon der Herrens alter sto. Men det bringer verken livslykke eller folkelykke. Heller ikke lystens eller ærens eller maktens alter. Elias satte i stand Herrens alter, som var nedrevet. Gud ga seg til kjenne der og tok straffedommen bort fra Israel.

Den som vil gjenreise Herrens nedrevne alter i sitt liv og sin heim, skal få oppleve det samme. Da skal Herren gjenreise det som er nedrevet i hans liv.

(Andakt for 4. mars fra ”Mesteren er her”) □

Jesus er herskernes hersker og kongenes konge

AV HANS ERIK NISSEN

”Jesus Kristus... herskeren over jordens konger”. Åp 1,5

Det denne verdens store og mektige menn sier blir lagt merke til. Mange føler at det er de som har millioners skjebne i sine hender. Men slik er det ikke.

Det er én som er herskernes hersker og kongenes konge. Det er Jesus.

Utviklingen på jorden er bestemt av ham. Det er ikke bare slik at han har en finger med i alt. Nei, det skjer ingen ting uten at han står bak.

Det er viktig å huske det, når krig, ulykke og nød herjer. Da er det Gud som holder dom.

Satan frister oss til å tro at synd ikke får følger. Tilsynelatende skjer det ikke noe, når et folk bevisst vender seg bort fra Gud og gir plass for hån, spott og forakt.

Men tro ham ikke. Han er en løgner. Han har vært det fra første stund, og han vil fortsette å være det til han ender i ildsjøen. Først da skal alle bli klar over hvilken forførende makt løgnen har vært.

Jesus holder dom.

Han gjorde det da han tok en svøpe og drev kremmerne ut av templet. Han tålte ikke at hans Fars hus ble vanhelliget.

Jesus holdt dom over Jerusalem, da keiser Titus kastet en voll opp omkring byen og jevnet den med jorden.

Jesus har holdt dom over vårt århundre ved å la to fryktelige kriger herje store deler av den gamle, kristne verden. Det har nå vært fred i mange år. Men det må ikke få noen til å tro at det er forbi med Herrens vredes dom. Den uteblir ikke. Gud er en hellige Gud. Han har sagt: ”*Det et menneske sår skal det også høste.*”

Abraham ba om nåde for Sodoma og Gomorra. Det må vi også gjøre. Med undring ser vi at Jesus har holdt sin vrede tilbake. La oss samtidig vite at den ikke uteblir. Mennesker skal falle i avmakt av redsel. Ikke en gang de største kan slippe unna. Jesus er dommer, og han hersker over jordens konger.

(Fra ”Ett er nødvendig” 24. februar) □

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Amelia Mathilde Hull (1825-1882)

Britisk sangforfatter

Axel Lundholm Saxe

Født i Danmark 1955. Cand.teol. fra Københavns Universitet 1987. Ord. misjonsprest 1989. Vik.res.kap. Odda 1990-1991. Pastor i Den evangelisk lutherske frikirke 1991-94. Bibliotekar/ Arkivleder på Gå Ut Senteret 1994-2001. Kretssekretær i Bergen krets av Kristen Muslimumisjon 2001-2002. Dokument/arkiv-utdanning 2004-2006. Ansatt i Skatteetaten 2006-2019.

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Finn-Widar Knutzen

Født 1965 i Volda. Cand.agric NMBU 1991. Videreutdanning i kristendomskunnskap, pedagogikk og skoleledelse. Har arbeidet ved flere kristne friskoler. Fritidsforkynner.

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk

Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Lars Eritsland (1913 – 1992)

Forkynner, bibelskolelærer og forfatter

Lars Fossdal

Født 1954 i Tønsberg. Tryggheim folkehøyskole. Befalskurs. Fjellhaug bibelskole, bibel og lederlinje. Forkynner i NLM 1974-1984 i vinterhalvåret, lastebilsjåfør om sommeren. Bussjåfør 1984-1988. Forkynner i NLL fra 1988 og fra 1992-2020 lærer på Bibelskolen på Fossnes. Nå pensjonist.

Nils Dybdal-Holthe

Født 1934 i Vikedal. Eksamen i pedagogikk og mellomfag i kristendom ved Lund universitet i Sverige. Volda lærerskole (1968). Spesialpedagogikk grunnfag (1971). Har vært lærer og forkynner i flere år. Generalsekretær i

Muhammedanermisjonen 1986-1993. Nå frivillig forkynner.

Ove Eikje

Født 1957 i Tysvær. Lundeneset handelsskole 1974-76. Fjellhaug Bibelskole 1976-77. Har jobbet som abonnementssekretær, journalist og redaksjonssekretær i Utsyn, info-leder og markedsjef i Lunde Forlag, og journalist i Kristelig Pressekontor (KPK) og Dagen.

Per Bergene Holm

Født 1964 i Larvik. Fjelltnun bibelskole 1983/84. Mellomfag hebraisk 1987. Teologisk embetseksamen 1988. Feltprest 1988-90. Grunnfag nordisk og historie 1989. Ped.sem. 1990. Lektor ved Kvitsund gymnas 1990-92. Rektor ved Bibelskolen på Fossnes fra 1992.

Ruben Skov Jensen

Født i 1976 i Vest-Jylland, Danmark. Utdannet som industri-elektriker og El-tavle montør. Bor og arbeider nå i Norrköping i Sverige. Har reist som fritidsforkynner noen år i Danmark.

Bivind Andersen (1905-1994)

Cand. theol. 1931. Lærer og rektor ved Fjellhaug skoler i ca 45 år.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Fredag	24. Sep.	19.30	Dagfinn Natland. Sang: Torvald Kjetilstad
Lørdag	25. Sep.	17.30	Temamøte: Enkel servering mellom møtene
Lørdag	25. Sep.	19.30	Dagfinn Natland. Sang: Torvald Kjetilstad
Søndag	26. Sep.	11.00	Dagfinn Natland. Sang: Torvald Kjetilstad
Søndag	03. Okt.	11.00	Axel Saxe
Tirsdag	05. Okt.	19.00	Arvid Bjerga. Ordet og Israel
Onsdag	06. Okt.	19.30	Bibelgruppe
Søndag	10. Okt.	11.00	John Peder Samdal
Søndag	17. Okt.	11.00	Terje Thorsen
Søndag	24. Okt.	11.00	Per Hove. Flymisjonen
Tirsdag	26. Okt.	19.00	Thommassen. Ordet og Israel
Søndag	31. Okt.	11.00	Gunnar Soppeland
Onsdag	03. Nov.	19.30	Bibelgruppe.
Søndag	07. Nov.	11.00	Eivind Gjerde
Søndag	14. Nov.	11.00	Finn-Widar Knutzen
Tirsdag	16. Nov.	19.00	Bjarne Bjelland. Ordet og Israel
Søndag	21. Nov.	11.00	Jakob Trodahl

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

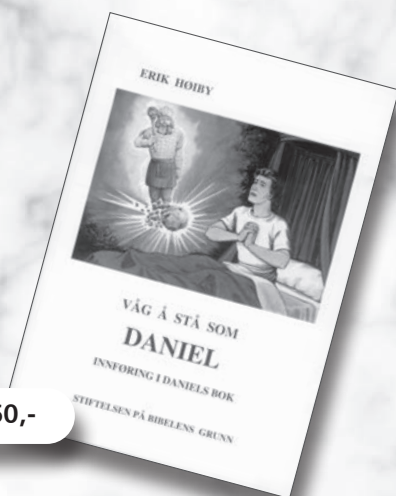
Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Kom til Gud i Jesu navn

*T: Torstein Lindhjem**Mel: Per Tveten*

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of four staves of music. Above each staff are the corresponding chords: F, C, Dm, Am, Bb, Gm for the first staff; C, F, C, Dm, Am, Bb for the second; Gm, C, F, Bb, A for the third; and Dm, Bb, Gm, C, F for the fourth. The lyrics are written below the notes.

Gud spar - te ei sin e - gen Sønn, men ga Ham for oss
al - le. En - hver som kom - mer med sin bønn, og for Hans
fot vil fal - le, skal mø - te der en å - pen
favn, så kom til Ham i Je - su navn.

1. Gud sparte ei sin egen Sønn,
men ga Ham for oss alle.
Envher som kommer med sin bønn,
og for Hans fot vil falle,
skal møte der en åpen favn,
så kom til Ham i Jesu navn.

2. Han har oss fridd fra mørkets makt,
og satt oss i sitt rike.
Hans kjærlighet, slik Han har sagt,
skal aldri fra oss vike.
Han møter oss med åpen favn,
så kom til Ham i Jesu navn.

3. En bolig har Han gjort i stand,
Han venter oss der hjemme.
Med fryd vi inntar løftets land,
den dag når vi er fremme.
Vi møtes av en åpen favn,
og samles der i Jesu navn.

4. Hans pris skal være i min munn,
jeg love vil min Herre.
I evighet, i denne stund,
vi vil vår takk frembære.
Til Ham som åpnet har sin favn,
Han møter oss i Jesu navn.